

МОТИВИ към Присъда № 25/12.06.2023 г. по НОХД № 1090/2022 г. на Районен съд - Н., НК, VII-ми състав

Съдебното производство по делото е образувано по повод внесен в съда от Районна прокуратура - Б. обвинителен акт, с който срещу подсъдимия И. С. И., роден на **.**.**** г. в гр. п*, българин, с българско гражданство, висше образование, неженен, неосъждан, безработен, живущ в гр. п*, ул. „и.и.“ №*, ет.*, ап. десен, ЕГН *****, е повдигнато обвинение за това, че на 25.03.2022 г., на главен път I-9, до КПП „К.“ в к.к. С.С., гр. Н., обл. Б., в лек автомобил, марка „Ф.“, модел „Ф.“ с рег. № * **** **, без надлежно разрешително, съгласно чл. 7, чл. 30 и чл. 73, ал. 1 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВП/ държал високорисково наркотично вещество: коноп, под формата на суха зелена тревна маса, с нето тегло 9,715 грама, със съдържание на тетрахидроканабинол 0,60 %, установено с Протокол № 224/28.03.2022 г. за извършена химическа експертиза по описа на сектор „БНТЛ“ при ОД на МВР – Б., на стойност 58,29 лева, изчислена съобразно Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотични вещества за нуждите на съдопроизводството – престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

Производството протече по общия ред, като бяха разпитани необходимите свидетели и вещи лица, посочени в обвинителния акт и бяха приобщени относимите и необходими писмени доказателства.

В пледоарията си представителят на Районна прокуратура – Б., Териториално отделение – Н. поддържа повдигнатото обвинение досежно фактическата обстановка, изнесена в обвинителния акт, позовавайки се на събраните в хода на производството доказателства. Прави подробен анализ на събраните доказателства, като намира защитната теза за несъстоятелна по изложени съображения. От субективна страна аргументира наличие на пряк умисъл у подсъдимия в извършване на престъплението, както и на евентуален – в случай, че съдът приеме за недоказан прекия. Посочва, че подсъдимият е знаел, че придобива държането върху наркотично вещество, макар да я описва като „медицинска марихуана“, а евентуално заявява, че е предполагал, че тревната маса съдържа наркотично вещество, доколкото не е било надлежно опаковано с указание за отсъствието му, но е останал безразличен, доколкото е целял да го ползва за „чай“. Намира за неприложима към случая разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Счита, че на подсъдимия И. следва да се наложи наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, определено при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и отложено за изпитателен срок от три години, като не се налага кумулативно предвидената „Глоба“. Предлага, след влизане в сила на присъдата, неизразходваната след експертизата част от конопа да бъде отнет в полза на Държавата и унищожен по реда на чл. 354а, ал. 6 от НК, а веществените доказателства – празни опаковки в бял плик – да останат по делото за срока на съхранението му. Пледира, в тежест на подсъдимия да се поставят и сторените в досъдебното и съдебно производство разноски.

Защитникът на подсъдимия И. – адв. К. от САК твърди отсъствие на инициатива у държавното обвинение за събиране на доказателства в подкрепа на защитата, препятстване на защитата в хода на досъдебна фаза в процеса по събиране, проверка и оценка на доказателства, процесуални нарушения във връзка с участието на свидетел по делото в други процесуални действия. Навеждат се противоречия в показанията на разпитаните в съдебна фаза свидетели, досежно въпроса, кой е управлявал автомобила на подсъдимия, след задържането му, които обосновават недоверност на показанията им. Твърди, че отказ на подсъдимия да съдейства на органите на МВР, да им предоставя оперативна информация, и в частност – на конкретно лице, заемащо ръководен пост в системата, е довел до тенденциозен натиск над И., системни проверки и опити да бъде уличен в противозаконна дейност. Набляга на чистото съдебно минало на подсъдимия, на образованието му в сферата на криминалистиката, на семейното му положение и спортната му кариера, като обосновава отсъствие на умисъл в извършването на престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Посочва, че подсъдимият е имал съзнанието, че държи лечебно средство срещу постоянни болки, които търпи, вследствие на спортна травма, за която провел множество лечения в различни държави и продължава да търси лек. Твърди, че И. считал, че тревната маса е със съдържание на тетрахидроканабинол под 1 %, поради което и доброволно заявил пред органите на реда при спирането му на КПП какво държи и

къде се намира. Пледира за оневиняване на подсъдимия, поради отсъствие на категорично установена кумулация между обективната и субективна страна на деянието, което да го квалифицират като престъпление. Твърди отсъствие на умисъл за престъпление, а единствено желание за подобряване на здравословното състояние от страна на подсъдимия.

Подсъдимият И. И. дава обяснения по обвинението в хода на съдебното е следствие, като признава, че на процесните дата и час е управлявал собствения на майка си автомобил „Ф. Фокус“ с посока на движение Варна – п*, като около 13,00 ч. бил спрял на КПП С.С. със стоп палка на свидетеля И.. Била му извършена проверка по документи и тест за алкохол, който бил отрицателен. Твърди, че в момента, когато се придвижвал към колата на проверяващите за извършване на теста видял черен седан с двама мъже в него, паркирал зад полицейската кола. Впоследствие, след проверката за алкохол, двамата мъже от седана се приближили към него и му казали, че трябва да бъде проверен и задържан. Признава, че на въпроса на мъжете, дали има нещо незаконно или съмнително в себе си, отговорил, че има листна маса от типа на конопа – за медицински цели, която използва за лечение на спортна травма, с много ниско съдържание на психотропно вещество – в допустими граници. Посочил на мъжете къде се намира конопът, след което те го взели, поставили му белезници и чакали така час и половина да пристигнат техни колеги. На място пристигнала бяла „Астра“ и полицейска „джипка“, цялата група наброявала около 15 човека, общо. Започнали щателно претърсване в автомобила на подсъдимия и тествали тревната маса, която държал, като му казали, че е марихуана. Твърди, че два часа и половина стоял с белезници, не му дали никакви протоколи за подпис, след което, като приключила проверката го отвели в РУ-Н., а автомобилът му бил управляван до там от свидетеля И.. Твърди, че за претърсването и изземването на автомобила не е съставен протокол, но не оспорва подписа на предявения от съда протокол – л. 79 от ДП. Заявява, че в управлението бил отведен за разговор с двама служители на МВР от гр. Б., като единият бил И.В., с когото твърди, че имат история във връзка с опитите на В. да го ползва за доносник. Счита, че е репресиран от МВР, заради отказа му да сътрудничи на В., като посочва и други случаи, в които е бил проверяван, тестван, обискиран и др. Изразява съмнение в заключението на експертизата на вещото лице Б., като сочи, че ако е имала тревата съдържание на тетрахидроканабинол то е било минимално, допустимо ниско съдържание. Твърди, че във връзка със спортната си травма се лекува с всякакви средства, включително CBD, но болката не се успокоява и не минава. Заявява, че не си спомня кой точно му дал процесната тревна маса, тъй като много хора знаели за проблема му и се опитвали да му помогнат, като посочва, че съставлявала листна тревна маса, на топче, опакована в торбичка и идеята му била да си направи чай с нея – за успокояване на мускулите и засегнатия нерв. Излага твърдения във връзка с придобитата, вследствие спорта културизъм, травма и провеждано лечение от 2015 г. до настоящем.

В хода на съдебните прения, подсъдимият се придържа към изложеното от защитника си, а в последната си дума заявява пред състава на съда, че не е престъпник, не е имал намерение да върши престъпление, не е употребявал процесната марихуана с цел да се дрогира, а само за чай, облекчаващ болките му. Моли да бъде оправдан, като твърди, че се стреми към кариера в областта на криминалистиката и структурите на МВР.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства по отделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

И. С. И., роден на **.**.**** г. в гр. п*, българин, с българско гражданство, висше образование, неженен, неосъждан, безработен, живущ в гр. п*, ул. „и.и.“ №*, ет.*; ап. десен, ЕГН *****. В хода на наказателното производство не са приобщени доказателства относно спортната кариера на подсъдимия, здравословното му състояние и провежданото лечение на травма, като такива не са ангажирани и от защитата.

Във връзка с постъпила в РУ - Н. оперативна информация, на 25.03.2022 г., около 13,00 часа, свидетелите О. И. и К. П., осъществяващи полицейски патрул в екип на смяна – АП КАТ, по разпореждане на Оперативната дежурна част /ОДЧ/ спрели за проверка лек автомобил марка „Ф.“, модел „Ф.“, с рег. № * **** * на КПП „К.“, главен път I-9, на територията на община Н.. В автомобилът бил само водачът, който след документна проверка бил установен като подсъдимия И. С.. На подсъдимия И. била извършена проверка

от св. П. с техническо средство за установяване употреба на алкохол, която била с отрицателен резултат.

Същевременно, на мястото на проверката присъствал и свидетелят С. Б. – разузнавач при РУ на МВР – Б., който запитал обвиняемия, дали има в себе си или в автомобила забранени от закона вещества или предмети. В отговор, подсъдимият заявил, че има в превозното средство листна маса от типа на конопа за медицински цели с много ниско съдържание на психотропно вещество – в допустими граници. Тогава св. Б. обезопасил водача и автомобила и уведомил ОДЧ за предприемане на действия по разследване.

На място пристигнала дежурна група, която извършила претърсване и изземване в управлявания от подсъдимия автомобил с рег. № * **** **, като на предна лява седалка бил намерен и иззет полиетиленов свитък, бял на цвят, съдържащ топчета суха зелена тревиста маса. Пликът и съдържанието били иззети и запечатани като веществено доказателство, като преди това бил извършен полеви наркотест на част от тревната маса, който реагирал на канабис /коноп, марихуана/.

Съгласно заключението на назначена и изготвена от вещо лице специалист – химик при БНТЛ на ОД МВР – Б. съдебно-химическа експертиза, обективирана в протокол № 224/28.03.2022 г., иззетото от автомобила на подсъдимия И. вещество под формата на растителна маса е канабис с нето тегло от 9,715 грама, със съдържание на активния му компонент тетрахидроканабинол 0,60 % и парична стойност, изчислена съобразно Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотични вещества за нуждите на съдопроизводството от 58,29 лева.

По опаковката на иззетото наркотично вещество не са установени годни за идентификационно изследване дактилоскопни следи, съгласно заключение на изготвена в хода на ДП експертиза, обективирана в Протокол № 53/28.03.2022 г. С ДНК експертиза е установено наличието на клетъчен материал, произхождащ от лице от мъжки пол, който сравнен с иззет от подсъдимия биологичен материал е съвпаднал напълно, съгласно заключенията на извършените в досъдебна фаза експертни обследвания – Протокол № 22/ДНК-127/30.03.2022 г. и Протокол № 22/ДНК-247/08.06.2022 г.

Към инкриминирания период, подсъдимият И. не разполагал с надлежно разрешително за придобиването и съхранението на наркотични вещества, изискуемо от ЗКНВП.

По доказателствата:

Така изложената фактическа обстановка съдът прие за несъмнено установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: от показанията на разпитаните свидетели – О. И. /л. 85-86 от делото, както и прочетените показания на л. 34, Том 1 на ДП/, С. Б. /л. 86-гръб-л. 88 от делото, както и прочетените показания на л. 33 от Том 1 на ДП/, К. П. /л. 100-гръб-л. 101-гръб, както и прочетените показания на л. 37 от Том 1 на ДП /, от обясненията на подсъдимия И. И. /л. 103-гръб- л. 106 от делото/; от заключението на вещото лице по извършената химическа експертиза изслушването му от съда /л. 49-50 от ДП/, от заключението на вещото лице по извършената дактилоскопна експертиза /л. 43 от ДП/; от заключенията на вещото лице по извършените ДНК- експертизи /л. 54-56; л. 88-90 от ДП/; актуална справка за съдимост на подсъдимия /л. 96 от делото/, както и от другите множество приложени по делото писмени доказателства- протокол за претърсване и изземване и албум към него /л. 7-14 от Том 1 на ДП/, протокол за взимане на образци за сравнително изследване /л. 84 от Том 1 на ДП/ и др.

Показанията на свидетелите И., Б. и П. са на първо място вътрешно непротиворечиви, логични и последователни. Същевременно липсват съществени противоречия между показанията на отделните свидетели, като и тримата посочват, че са извършвали акция, при която И. е заявил, че държи в управлявания от него автомобил медицинска трева, след което е било предприето претърсване и изземване от автомобила на процесното наркотично вещество. Без значение в конкретния случай е дали св. Б. е пристигнал на КПП „К.“ преди или след патрула на КАТ в състав свидетелите И. и П., както и кой е управлявал автомобила на подсъдимия след задържането му на мястото на проверката. В случая показанията на свидетелите съвпадат напълно досежно относимите към престъплението обстоятелства – датата, мястото и часа на спиране автомобила на

подсъдимия; фактът, че е бил сам в колата; дадената отрицателна проба за алкохол от подсъдимия; заявеното от подсъдимия обстоятелство, че пренася в колата тревна маса; действията по претърсване на автомобила и изнемване на откритото в него количество трева; както и резултата от полевия нарко-тест на част от същата. Следва да се отбележи, че тези обстоятелства се подкрепят и от дадените от подсъдимия обяснения в хода на съдебното следствие. Касае за показания на полицейски служители, за които липсват каквито и да е съмнения относно тяхната заинтересованост от изхода на делото, поради което съдът изцяло кредитира техните показания. Що се отнася до факта, дали св. Б. е бил на място при спиране автомобила на подсъдимия, съдът възприема изложеното в обясненията на подсъдимия, а именно – че Б. е бил на място по време на тестването на подс. И. за алкохол. Този извод кореспондира и с прочетените в хода на съдебно следствие показания, дадени от свидетелите в досъдебна фаза, като съдът кредитира именно тях, като по-достовърни, с оглед даването им в един по-близък до събитията момент. Що се касае до противоречието в показанията на служителите на МВР за обсъдения спорен факт, съдът намира, че е възможно същото да се дължи и на грешна интерпретация, доколкото несъмнено патрула на КАТ е пристигнал първи на място и е реализирал самостоятелно проверка по реда на ЗДвП по отношение на подсъдимия, а на по-късен етап св. Б. е взел участие в същата и е продължил с действията във връзка с разследването, като е без значение в случая, дали колата на св. Б. е пристигнала преди, след, заедно с патрулната кола на св. И. и св. П..

Съдът цени и всички приобщени и описани по-горе писмени доказателства. Против приемането им не са депозираны никакви възражения, поради което и съдът ги оценява като достовърни и ги взема предвид при формиране на вътрешното си убеждение. Специално по отношение на протокола за претърсване и изнемване следва да се отбележи, че същият изготвен по предвидения ред, като при осъществяването на процесуално-следственото действие не са допуснати никакви нарушения. Претърсването е извършено при условията на неотложност, като съдът намира, че са налице всички предпоставки за това, предвид обстоятелство, че лицето, което е спряно за проверка по ЗДвП самоволно е заявило, че в автомобилът се намира медицинска марихуана – тревна маса от типа на конопа, а и с оглед постъпилата в РУ – Н. оперативна информация за това. Протоколът е разписан от две поемни лица и подсъдимия, който сам заяви пред съда, че разпознава като свой подписа положен за № 3 на „присъствали“. В този смисъл съдът намира за несъстоятелни твърденията му, че на място за процесуално-следственото действие не е бил съставен протокол.

Съдът кредитира и заключението на изготвените по делото химическа и ДНК експертизи, като същите са изготвени от компетентни лица, които са отговорили пълно, точно и ясно на всички поставени задачи, като изводите им напълно корелират с кредитираните по-горе писмени и гласни доказателства. По отношение на изготвената дактилоскопна експертиза съдът излага същите мотиви, но тя не допринася съществено за изясняване на обективната истина. Самите страни също нямат възражения във връзка с приетите заключения.

На последно място, съдът кредитира изцяло обясненията на подсъдимия И. И., в които той излага всички относими детайли, относно осъществените от него действия. Неговите обяснения съдържат самопризнания, които се подкрепят от останалия доказателствен материал, поради което не са изолирани и не е нарушена разпоредбата на чл. 116 от НПК, съгласно която присъдата не може да почива само на самопризнанието на обвиняемия. Това е така, защото в обясненията си пред съда И. не прави голословно самопризнание, а излага подробности относно извършеното, като например последователност на събитията – спиране за проверка от патрул на КАТ на процесното КПП, извършена документна проверка, тест за алкохол с отрицателен резултат, лично изявление пред св. Б. на негов въпрос, че в колата има медицински коноп /листна маса от типа на конопа/ с много ниско психотропно съдържание – в допустими граници. Тези обстоятелства са отразени в протокола за претърсване и изнемване, както и в свидетелските показания, които подкрепят изложеното от него. Именно поради това съдът счита, че самопризнанието на И. е подкрепено от останалия доказателствен материал. Накрая следва да се отбележи, че И. е следвал една и съща линия на процесуално поведение още от началото на наказателното производство.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 от НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин, както авторството на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението. С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъпното държане на наркотични вещества.

На първо място от обективна страна инкриминираната форма на изпълнителното деяние на престъплението, вменено във вина на И., се изразява в „държане” на наркотично вещество. С действията си, подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние „държане“, доколкото е пътувал сам в процесния автомобил и е превозвал със себе си в него наркотичното вещество, чието местонахождение сам е посочил на органите по разследване преди извършване на претърсване и изземване от колата. Този извод се допълва и от заключението на ДНК експертизата, която е установила, че по процесната марихуана има биологичен материал, съответстващ на сравнителен образец, даден от подсъдимия, т.е. предметът на престъплението е бил във физически контакт с И..

На следващо място от обективна страна, видно от заключението на приобщената химична експертиза процесното вещество е „коноп” с нетно тегло 9,715 грама и съдържание на тетрахидроканабинол от 0,60 %. Конопът няма легално производство и употреба и подлежи на контрол съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, като е включен в Списък № I към Приложение № 1 на Наредбата за класифициране на растенията и веществата като наркотични, поради което и се явява високорисково наркотично вещество по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗКНВП, като дейностите във връзка с него са със въведен лицензионен и разрешителен режим. Във връзка със защитната теза, че коноп под определен процент съдържание на активно вещество не е наркотик, следва да се посочи, че действащата Наредба № 1 от 12 март 2018г. за условията и реда за издаване на разрешение за отглеждане на растения от рода на конопа (канабис), предназначени за влакно, семена за фураж и храна и семена за посев, със съдържание под 0,3 тегловни процента на тетрахидроканабинол, определено в листната маса, цветните и плодните връхчета, за търговия и контрол (загл. изм.-дв. бр. 40 от 2023 г., в сила от 05.05.2023 г.), издадена от министъра на земеделието, храните и горите, обн. дв. бр. 25 от 20 март 2018 г., изм. и доп. дв. бр. 40 от 5 май 2023 г., също предвижда разрешителен режим и то относно растения, а не суха тревна маса.

Подсъдимият И. не е имал разрешително за държането на въпросните вещества, изискуемо съгласно чл. 73, ал. 1 и ал. 2, чл. 30 и чл. 31 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и чл. 1 и сл. от Наредбата за условията и реда за разрешаване на дейностите /НУРРД/ по чл. 73, ал. 1 от ЗКНВП и именно поради това - поведението му се квалифицира като престъпление.

От субективна страна деянието е извършено от подсъдимия при форма на вината „пряк умисъл“ по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК, като е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал настъпването им, което е обективизирано в неговото поведение. Интелектуалната страна на умисъла на И. обхваща съзнаване от подсъдимия, че държейки в автомобила, който управлява, същият упражнява фактическа власт върху високорисковото наркотично вещество, без да има разрешително за това, като от волева страна той е искал именно това упражняване на фактическа власт. В подкрепа на този извод са именно обясненията на подсъдимия, в които сам заявява, че е смятал, че конопът е с много ниско съдържание на наркотик, като е искал да го употреби с лечебна цел.

Съдът счита, че деянието на И. разкрива признаците на „маловажен случай”. В съдебната практика трайно и последователно се приема, че въпросът кога случаят е маловажен, се решава съобразно нормата на чл. 93, т. 9 от НК, в която е указано, че маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от съответния вид. От това съдържание на закона следва, че маловажността на случая е в зависимост не само от размера на вредните последици, но и от наличието на други

сметчаващи обстоятелства. Така че, за да се приеме случаят за маловажен, се изхожда преди всичко от размера на вредните последици, но от значение остават и другите сметчаващи обстоятелства /в този смисъл - Тълкувателно Решение № 23/81 г. на ОСНК/. Преценката дали едно деяние представлява маловажен случай се извършва на основата на фактическите данни по конкретния казус, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното /Решение № 19/2008 г. на II НО, Решение № 69/2010 г. на II НО, Решение № 306/2009 г. на III НО/.

Следва да се отчете оказаното пълно съдействие от страна на И., като същият доброволно е заявил, че превозва наркотично вещество в автомобила и е съдействал за последвалите процесуално-следствени действия. Подсъдимият е с чисто съдебно минало, присъства лично във всички съдебни заседания по делото, дава подробни обяснения по повдигнатото му обвинение, включително прави самопризнания, съдейства за бързо приключване на делото. От значение в случая е и стойността на наркотичното вещество, която е над тринадесет пъти по-малка от размера на минималната работна заплата и най-вече изключително ниското съдържание на активно вещество в него – под 1 %, а именно 0,6 %. Именно последните обстоятелства сочат на по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на престъпления от съответния вид.

Поради изложените съображения, престъплението следва да се квалифицира като маловажен случай по чл. 354а, ал. 5 от НК.

Същевременно съдът счита, че в случая не може да намери приложение разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. Деянието извършено от И. не може да бъде преценено като „малозначително“. Малозначителността на деянието представлява конкретно негово обществено качество, което изисква внимателен анализ на обстоятелствата, дали то обективно не може да окаже отрицателно въздействие върху обществените отношения или неговото въздействие е толкова минимално, че не застрашава реално тези отношения. В настоящия случай, макар да става въпрос за малък паричен еквивалент на предмета на престъплението и ниско съдържание на тетрахидроканабинол, се касае до относително не малко количество тревна маса -9,715 грама, което сочи на извод за достатъчна степен на обществената опасност на деянието, за да бъде то третирано като престъпление, макар тази степен на обществена опасност да обосновава приложението на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК.

С оглед горното, а и доколкото с присъдата си съдът може да приложи закон за по-леко наказуемо престъпление при същата фактическа обстановка, без да е нужно изменение на обвинението, то и настоящият състав намери, че деянието на подсъдимия И. следва да бъде преквалифицирано от престъпление с правна квалификация по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК в по-леко наказуемото престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. с ал. 3, т. 1 от НК, като на основание чл. 304 от НПК същият бъде оправдан по първоначално предявеното му обвинение.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението, в което подсъдимият бе признат за виновен, законът предвижда наказание „Глоба“ до 1000 лева.

В конкретния случай, съдът съобрази, че по отношение на подсъдимия И. са налице предпоставките на чл. 78а, ал. 1 от НК. Доколкото практиката на съдилищата е константна, че винаги, когато са налице, предпоставките за освобождаване от наказателна отговорност, съдът е длъжен да приложи този ред, то и настоящата инстанция намери, че в случая на основание чл. 305, ал. 5 от НПК, вр. с чл. 78а, ал. 1 от НК - подсъдимият следва да бъде освободен от наказателна отговорност и на същия да се наложи административно наказание. Това е така, доколкото в случая са налице и останалите законово предвидените предпоставки за приложение именно на чл. 78а от НК: 1. за престъплението се предвижда наказание по-леко от „Лишаване от свобода“, а именно „Глоба“; 2. с извършеното престъпление не са причинени съставомерни имуществени вреди; 3. към процесната дата подсъдимият е неосъждан и не е бил освобождаван от наказателна отговорност по реда на глава VIII, Раздел IV от НК; 4. престъплението не е извършено спрямо орган на власт; не е

причинена тежка телесна повреда или смърт; не се касае за престъпление, извършено в „пияно състояние” или „след употреба на наркотични вещества”, нито са налице множество престъпления.

В разпоредбата на чл. 78а, ал.1 от НК е предвидено наказание „глоба” в размер от хиляда до пет хиляди лева.

При определяне на конкретния размер на наказанието съдът по принцип следва да отчете отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства. В конкретния случай обаче, съдът счита, че не може да бъде наложена различна санкция от „глоба” в размер на 1000 лв., като законът не оставя възможност за налагане нито на по-висок размер, нито на по-нисък. Това произтича от тълкуването на чл. 78а, ал. 5 от НК, съгласно който, когато за престъплението е предвидено само наказание глоба или глоба и друго по-леко наказание, административното наказание не може да надвишава размера на тази глоба. Очевидно, идеята на законодателя е била е да ограничи размера на наказанието, което може да бъде наложено на дееца, изравнявайки максималните санкции- административната по чл. 78а и наказателната, посочена в съответния текст на Особената част на НК, когато последната предвижда като най-тежка санкция именно глобата. Изложеното означава, че когато за извършеното престъпление е предвидено единствено наказание глоба (или глоба и по-леко наказание) и размерът на тази глоба е по-нисък от 1000 лв., то съдът следва да наложи административно наказание по чл. 78а от НК именно в по-ниския размер.

Не може обаче да се приеме обратното- че когато в особената част на НК е предвидена долна граница на наказанието глоба в размер под 1000 лв., то съдът при приложението на чл. 78а от НК, може да определи размер на административното наказание под установения в ал. 1 на същия член размер. Освобождаването от наказателна отговорност е винаги по-благоприятно за дееца, като при прилагането на този текст установените граници на наказанието са императивни. Тяхното изменение следва да бъде изрично въведено, както е в хипотезата на чл. 78а, ал. 5 от НК. След като липсва изрично правило за изменение на минималния размер на санкцията по чл. 78а от НК, то за такъв размер винаги трябва да се взема размерът от 1000 лв. Не може да се приеме, че това би утежило положението на дееца, когато разпоредбата на Особената част предвижда по-нисък минимум на глобата, доколкото както бе посочено, независимо от тежестта си, административното наказание по чл. 78а от НК е винаги по-благоприятен резултат от осъждането.

Следователно, минималният размер на санкцията по чл. 78а от НК е винаги 1000 лв., освен в случаите, когато в Особената част на НК е предвидено най-тежко наказание „глоба” в размер до 1000 лв., когато по същество е налице съвпадение между минимум и максимум на санкцията по чл. 78а НК (доколкото очевидно минимумът не може да надвишава максимума), т.е. размерът на санкцията става абсолютно определен. В тази насока е и съдебната практика, като в Решение № 69 от 29.03.2010 г. по нак.д. № 684/2009 г. на ВКС, е прието, че в хипотезата на чл. 354а, ал. 5 НК, когато е приложима разпоредбата на чл. 78а НК, съдът не може да определи административното наказание глоба под предвидения в чл. 78а, ал. 1 НК минимален размер.

Поради изложеното, съдът наложи на подсъдимия наказание „глоба” в размер на 1000 лв.

Изложените съображения на практика обезсмислят съобразяването на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, но за пълнота следва да се посочи, че по делото липсват отегчаващи обстоятелства. Обратно, налице са смекчаващи такива - пълното съдействие на подсъдимия в хода на цялото производство за изясняване на обективната истина, безупречното му процесуално поведение и чистото му съдебно минало.

По разноските:

В тежест на подсъдимия, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, бяха възложени и сторените в досъдебното производство разноски в размер на 535,22 лева, които да се възстановят по сметка на ОД МВР – Б., от които 32,30 лева за фотоалбум към протокол за претърсване и изземване, 26,97 лева за дактилоскопна експертиза, 64,08 лева за химическа експертиза, 200,05 лева за ДНК експертиза и 211,93 лева за допълнителна ДНК експертиза. В съдебната фаза бяха сторени разноски в размер на 100 лева за възнаграждение на вещо

лице за явяване в съдебно заседание и защита, които бяха възложени в тежест на И. и в полза на бюджета на съда. На основание чл. 190, ал. 2 от НПК – за наложената глоба се издава изпълнителен лист от първоинстанционния съд, поради което и подсъдимият бе осъден да заплати сумата от 5 лева по сметка на НРС за служебното му издаване.

По веществените доказателства:

По делото има приобщени веществени доказателства - остатък от наркотично вещество /9,517 гр. коноп със съдържание на тетрахидоканабинол 0,60 %/, предадено в ЦМУ, което на основание чл. 354а, ал. 6 от НК, вр. с чл. 112, ал. 2 от НПК бе постановено да бъде отнето в полза на Държавата и унищожено.

По делото има приложени и веществени доказателства – 1 бр. плик с опаковки по химическа експертиза № Е 224/2022 г., запечатан с печати на БНТЛ при ОДМВР - Б., които като вещи без стойност следва да се унищожат по предвидения в ПАС ред.

По изложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: